

Bemærkninger til forslaget

Handlingsplaner for blindes og svagsynedes transportmuligheder udarbejdes efter følgende retningslinjer:

1. På alle samfundsområder, herunder bl.a. arbejdspladser, uddannelsesinstitutioner, transportmidler, kulturtilbud, offentlige bygninger og offentlige arealer, skal der ske en løbende forbedring af blindes og stærkt svagsynedes muligheder for bedst muligt at orientere sig og klare sig på egen hånd. I det omfang dette ikke er sket eller ikke er muligt, skal der stilles kompenserende foranstaltninger til rådighed, som sikrer, at blinde og stærkt svagsynede alligevel kan tage aktivt del i alle samfundsaktiviteter.
2. Ved bevilling af støtte til individuel befordring efter servicelovens § 117 kompenseres blinde og stærkt svagsynede ved, at bevillingen sker efter en individuel behovsvurdering uanset alder og med mulighed for at anke efter den sociale lovgivnings almindelige regler, idet udgangspunktet er, at der skal ske en faktisk kompensation for funktionsnedsættelsen.
3. Ved bevilling af ledsageordning efter servicelovens §§ 45 og 97 kompenseres blinde og stærkt svagsynede ud over maksimumsgrænsen på 15 timer pr. måned ud fra en individuel vurdering af behovet, når særlige behov for ledsagelse er til stede.
4. Ved bevilling af ledsageordning efter servicelovens §§ 45 og 97 ses endvidere bort fra den nedre aldersgrænse på 16 år og den øvre aldersgrænse på 65 år.
5. Ved rejser over større afstande, f.eks. mellem landsdelene eller over kommunegrænser, skal blinde og stærkt svagsynede, der er i stand til at rejse selv, tilsvarende have mulighed for at anvende individuelt transportmiddel, f.eks. taxa, mellem hjem og offentligt transportmiddel og mellem det offentlige transportmidlets ankomststed og rejsens bestemmelsessted.
6. I det omfang transport stilles til rådighed efter ovennævnte principper, opkræves en egenbeta-

ling, der modsvarer, hvad andre mennesker på samme alder og i samme livssituation skulle have betalt for at tilbagelægge samme strækning med offentligt transportmiddel.

7. I enhver vurdering af, hvorvidt blinde og stærkt svagsynede er i stand til at færdes på egen hånd, indgår ikke blot deres konkrete fysiske evner her til, men også som et helt relevant parameter, om de eventuelt er angste for at færdes på egen hånd eller under givne betingelser.

For blinde og svagsynede er færden problemer den største enkelthindring for aktiv deltagelse i samfundslivet, f.eks. arbejde, uddannelse, foreningsarbejde, sport, kulturelle og sociale aktiviteter samt almindelige dagligdags gøremål.

Årsagen er i et vist omfang, at samfundet ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til blindes og stærkt svagsynedes særlige behov for tilgængelighed, og derfor har det højeste prioritet at sikre bedre tilgængelighed for blinde og stærkt svagsynede, således at flest mulige mennesker i størst muligt omfang er i stand til at færdes på egen hånd. Dette gælder f.eks. adgangsforhold og mulighed for at orientere sig på baggårde om eksempelvis forsinkelser, akustiske lyskryds osv.

I det omfang tilgængelighed ikke er sikret, endnu ikke er sikret eller ikke kan sikres, følger det af kompensationsprincippet, som er det bærende princip i dansk handicappolitik, at personer med en funktionsnedsættelse, i dette tilfælde blinde og stærkt svagsynede, i videst muligt omfang må kompenseres.

Med dette forslag ønsker forslagsstillerne at sikre en sådan kompensation.

Forslaget er opbygget efter tre principper:

1. Først anvendes allerede eksisterende lovgivning, så den i videst muligt omfang kompenserer blinde og stærkt svagsynede og neutraliserer deres færdenproblemer.
2. Dernæst tilpasses eksisterende lovgivning, så den i videst muligt omfang kompenserer blinde og stærkt svagsynede og neutraliserer deres færdenproblemer.